

<p>Stukken VOOR de Redactie te zenden vóór den 15en der maand aan: G. D. DUURSMA, Achter de Hoven 114 bis, LEEWARDEN.</p>	<p>Redactie: G. D. DUURSMA. J. M. VAN DEN HOUTEN.</p> <p>Girorekening No. 133550 • HEESCH bij Oss.</p>	<p>Alle correspondentie te richten a.h. voorl. Secretariaat Adres: Mej. J. J. E. v. D. THOORN, Amalia van Solmsstraat 80, DEN HAAG.</p>
<p>Hoofdbestuur: CHR. DE RINGK, Voorzitter, Hilversum, van Ostadelaan 23; S. P. C. VAN ROMUNDE, Penningmeester, Heesch bij Oss; G. D. DUURSMA, Leeuwarden, Achter de Hoven 114bis; J. M. VAN DEN HOUTEN, Rotterdam, Mathenesserlaan 364.</p>		

NOG EEN PAAR AANTEEKENINGEN OVER HET GESLACHT LITHOPS.

(Naar aanleiding van enkele vragen.)

1. Op enkele uitzonderingen na (bijv. *Didymaotus lapidiformis*) is het bij Mesems regel, dat met de bloei de jaarlijksche groei eindigt. Een Lithops, die dus nu is uitgebloeid, krijgt, praktisch gesproken, geen water meer tot het daarop volgende voorjaar (half Maart-April). Wanneer bij een Lithops-zaailing het eerste bladpaar geheel volgroeid is, of dat nu groot is of klein, kan men zoo'n zaailing beschouwen als een volwassen plant, en moet men het watergeven daarnaar regelen. Door hun kleinen omvang schrompelen deze zaailingen uit den aard der zaak vlugger dan groote planten. Men geeft dan ook in de buitenlandsche tijdschriften algemeen aan, deze zaailingen in de winterperiode wat vochtiger te houden. Dit vochtiger houden is een kwestie van „feeling”. Er wordt al heel spoedig te veel gegeven en dat is voor de zaailingen, vooral voor die, welke in bladaarde staan, dikwijls fataal. Er treedt dan dikwijls rotting op aan de wortelhals, waar ik reeds op heb gewezen. Om deze rotting te ontgaan, heb ik nu mijn Lithopszaailingen in duinzand gezet, met een beetje löss en wat kalkmergel. (Zaailingen zet ik het eerste jaar nog niet in de klei). Nu kan ik met gerustheid dezen winter mijn schalen een enkele maal, bijv. eens in de 3 à 4 weken, in warm water zetten. Het water niet op laten komen tot aan de oppervlakte, hoogstens 13 c.m. vanaf de bodem.

Bij de Lithops: ps. *truncatellagroep*, die ik in een van mijn artikels

noemde, behoort nog gevoegd te worden, Lithops Elisabethae. Deze Lithops is gevonden door Mevrouw E. Schneider te Okosongomuinja in 1933, op een kwartsgang bij de Waterbergen, en naar haar genoemd. Zij zelf heeft geen bloem gezien, deze is dan ook tot heden onbekend.

Toch is volgens Prof. Kurt Dinter met volle zekerheid tot een gele bloem te besluiten, afgaande op de fijne wratjes op de zaden. Een algemeene regel is dat niet, omdat bijv. de zaden van Lithops Fransiscii (gele bloem) glad zijn.

20. **Al** of **niet kunstmest**. Velen houden niet van het toedienen van kunstmest, vinden dat overbodig. Daarom schreef ik al of niet kunstmest. Ik gebruik wel kunstmest bij al mijn cactusplanten en andere succulenten, ook bij de Zuid-Afrikanen en ook als toegift in de klei. Deze kunstmest bestaat uit kalkmergel, Thomasslakkenmeel en patentkali. Ik doe door mijn klei geen zand, ook alweer een kwestie van ondervinding. Op een vierkante zaaitest, afm. 23 X 23 X 8 c.m. buitenwerks een glad gestreken eetlepel van elk, behalve kalkmergel, daarvan neem ik wat meer. Het is altijd goed, ook door de klei wat fijne houtskool te doen. Het is op zich zelf geen voedend bestanddeel, maar het houdt de bodemwarmte lang vast, het werkt tevens desinfecteerend en het doet dienst als katalysator, d.w.z. als reaktieversneller. De verschillende processen, die zich in den grond voordoen, worden dus versneld.

3e. Met de roode klei wordt door mij bedoeld, de Limburgsche löss. Klei uit de omstreken van Doornik is me niet bekend.

Hoogachtend,

F. SWÜSTE.

Orchideestraat 30, den Haag.

EUPHORBIA's.

In aansluiting bij het artikel in het Januari-nummer moge ik een enkele opmerking plaatsen.

Ik lees daar van Euph. Caput medusa dat alleen (cursiveering van mij) gezaaide planten het typische „hoofd” krijgen. Dit nu is niet juist. Ik kweek altijd door **stekken**, maar ik ga daarbij eenigszins anders te werk dan de schrijver. Het gebeurt op de volgende manier. Een „zijarm” wordt gestekt. Als hij wortels heeft ge-

vormd, iets wat bij deze Euph. nog al vlug gaat, snijd ik uit de gewortelde stek de kop. De overgebleven stomp gaat weldra zijscheuten vormen. *D i e* zijscheuten neem ik er af en ga ze dan stekken. Nu is het resultaat, dat een groot aantal dezer zijscheuten bij de verdere groei de typische „kop” krijgen. Ik raad de Cactusvriend in Aarhus aan 't deze zomer te proberen.

Verder kan ik nog meedeelen, dat ik misschien zoo gelukkig ben een Euph. meloformis te bezitten, die op elke rib een jong bolletje heeft gevormd. Ze zijn zoo groot als een kleine knikker. Ik hoop ze in de komende zomer te stekken en ik hoop dan tevens, dat ze bolvormig blijven; ze zijn het nu zuiver.

Ten slotte heb ik een „stekproef” op *gelijke* wijze uitgevoerd met een zijarm van Euph. gorgonis. Ik noem 't een stekproef, omdat ik er nog geen ondervinding van heb of 't „gaat”. Wel hebben mijn jonge stekken reeds een „kopje” met „zijarmen”. Als ook dit lukt - als 't niet lukt eveneens - zal ik 't in „Succulenta” bekend maken.

Hoogland.

P. H. SEGERS.

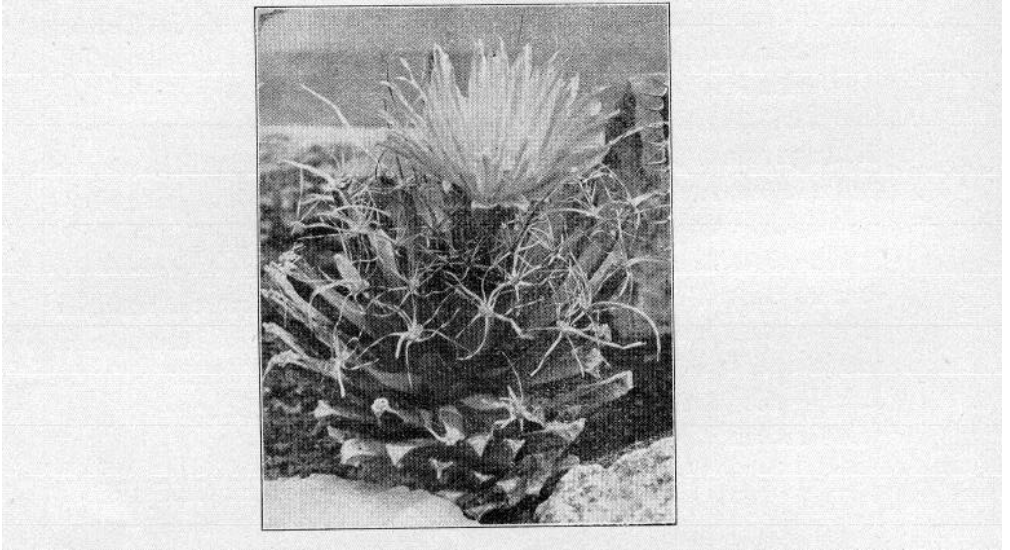
LEUCHTENBERGIA PRINCIPIS H o o k.

Deze cactus is altijd een groote zeldzaamheid geweest. De laatste jaren wordt zij echter meermalen uit Mexico geïmporteerd, soms in groote exemplaren. In groeiwijze verschilt ze geheel van de andere cactussoorten. Oppervlakkig beschouwd gelijkt ze zelfs meer op een Agave. Het is dan ook geen toeval, maar een wijze voorzorgsmaatregel der Natuur, dat men ze op de oorspronkelijke groeiplaatsen tusschen het lange gras aantreft in gezelschap van *Agave lophantha*.

In 1848 voor het eerst door H o o k e r, een Engelsch botanicus (1785- 1865) beschreven, bloeide ze volgens S c h u m a n n einde September 1895 in den botanischen tuin te Berlijn, en iets eerder bij Fran t z de Lae t t e Contich.

In particuliere collecties komt *Leuchtenbergia principis* niet vaak in bloei; Juli 1934 gebeurde dit met een reeds jaren in de verzameling aanwezig exemplaar op „Huize Bergen” te Vught. De tuinbaas, de heer W. J o u s t r a maakte er een mooie foto van en schreef er bij: de Leuchtenbergia bloeit bij ons 's morgens en sluit

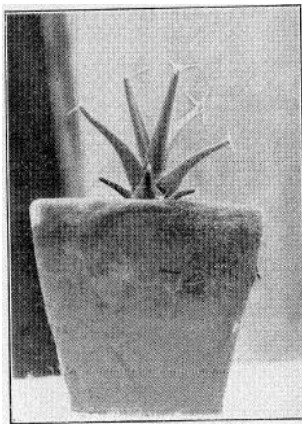
zich bij licht of donker weer onverbiddelijk na den middag, om dit eenige dagen te herhalen. De 10 c.M. groote, helder gele .welriekende bloemen duren 5 à 6 dagen.

Leuchtenbergia principis.

In bloei op „Huize Bergen”. Vught.

Wanneer men *Leuchfenbërgia principis* 's zomers warm en zonnig kweekt, en ze 's winters koel en droog houdt, is ze niet moeilijk

Zaailing van *Leuchtenbergia principis.*

Foto S. v. d. Stok, Nieuwe Niedorp.

in cultuur. Het zwart bruine zaad kiemt niet gemakkelijk, doch zijn de zaailingen eenmaal goed aan den groei, dan zijn ze door iets meer ervaren liefhebbers wel in leven te houden. En men heeft van zulke als zaailing gekochte planten meer voldoening, dan wanneer men groote, vaak misgroeide exemplaren importeert.

De vorigen zomer zagen wij op de kweekkerij „Leeuwenhof” van den heer S. v. d. S t o k te Nieuwe Niedorp een flink partijtje mooi aan de groei zijnde prisma-cactussen, zooals men *Leuchtenbergia principis* in de volksmond wel noemt. De heer v. d. S t o k kiekeke zoo'n plantje op natuurlijke grootte, dat wij om haar typisch uiterlijk ter vergelijking met de bloeiende import hierbij afdrukken.

G. D. D.

HET LEEKENHOEKJE.

*Correspondentie op deze rubriek betrekking hebbende s.v.p.
te adresseeren aan J. M. v a n den Houten,
Mathenesserlaan 364, Rotterdam.*

Februari.

We willen ons Februari-overzicht aanvangen met de aangename mededeeling, dat de heer F. S w ü s t e -- den Haag, een onzer beste kenners en kweekers der hoogsucculente Mesembrianthema, zich bereid verklaard heeft voortaan het maandoverzicht van dit speciale onderdeel onzer liefhebberij voor zijne rekening te nemen. We stellen deze medewerking op hoogen prijs en zijn ervan overtuigd, dat onze leden van deze nieuwe rubriek zeer veel genoegen zullen beleven.

Naar aanleiding van ons in het vorige nummer gedane verzoek om ons toch vooral te schrijven, wanneer men met het kweeken moeilijkheden ondervindt, ontvingen we reeds enkele brieven, die we dus in dit nummer beantwoorden. Het is de dankbare taak van den Leekenhoekschrijver op deze wijze een prettig contact met de leden te mogen onderhouden, terwijl hij tevens af en toe gelegenheid heeft één of ander onderwerp, dat blijkbaar voor meerdere leden van belang is, wat uitvoeriger te behandelen.

Beginnen we met ons gewone algemeene overzicht, dan geeft Februari voor den liefhebber nog weinig werk. Het is wel een vreemde winter, die we ditmaal beleven. Wanneer overdag de zon al zoo

krachtig schijnt en de dagen zienderoogen beginnen te lengen, krijgen we stellig het idee, dat we de slappen tijd in onze liefhebberij al achter den rug hebben.

Laten we echter voorzichtig zijn. Onze op rantsoen gestelde planten beginnen teekenen van inschrompeling te geven en we zijn geneigd ze eens een frisch bad te geven. Wat de zaailingen van het vorig jaar betreft, daarvoor mogen we een uitzondering maken. Die krijgen bij zonnig weer een beetje lauw water. Hierbij kunnen we vaak zien, dat dit alleen maar aan de oppervlakte blijft liggen en er niet intrekt. Zoo zullen ze er weinig nut van hebben, want dan blijkt de aarde te los van samenstelling en verdampt het vocht, zonder dat de wortels er iets aan gehad hebben. In dit geval is het beter de zaipan tot een paar centimeters onder den rand in een bak met water te zetten en ze er eenige uren in te laten staan, opdat ze zich voldoende kan volzuigen. Mocht het nu plotseling kouder worden, dan dient men deze bak op een warme plaats te zetten, omdat nu eenmaal als vaste regel geldt, dat vocht en kou te samen schadelijk is. Een geschikt aardmengsel voor onze cactussen en vetplanten samen te stellen blijkt toch niet zoo eenvoudig te zijn en in een volgend nummer hopen we daar nog eens op terug te komen. Bij oudere planten speelt de grond in dit opzicht niet zoo'n belangrijke rol, omdat deze een flinke wortelkluit gevormd hebben en dus ook kleine hoeveelheden vocht behoorlijk worden geabsorbeerd. Deze planten laten we nog zooveel mogelijk droog staan, opdat we ze niet te vroeg aan den groei brengen.

De vroegbloeiërs, waaronder we in de eerste plaats de Phyllo's op het oog hebben, krijgen nu geregeld iedere week wat water.

De iets gerimpelde bladschijven krijgen weer een meer gevuld uiterlijk en de eerste pluizige puntjes komen hier en daar in de bladinkepingen te zien. Van nu af zorgen we ervoor, dat ze steeds denzelfden stand behouden.

De reeds aangelegde knoppen zijn op dezen bepaalden stand ingesteld en verandering maakt, dat ze door een andere ligging ten opzichte van de zon minder licht en warmte bekomen, waardoor ze vaak ontijdig afvallen. Moeten de planten zoo nu en dan van het raam worden genomen, dan steke men aan den raamkant een lucifershoutje in den pot of men zorge ervoor, dat de etiketten steeds op dezelfde wijze geplaatst zijn, waardoor men dus een eenvoudige controle heeft. Dat afvallen van knoppen, wat altijd erg teleurstellend is, komt bij Phyllo's vrijwel regelmatig voor en moet dus niet

worden beschouwd als gevolg van foutieve behandeling. Wanneer zich aan één tak meerdere knoppen gevormd hebben, kan men duidelijk de vaatbundelstreng zien, die uit de hoofdnerf van het „blad” ontspringt en dient om de knop te voeden. De toevoer van sappen is beperkt en wanneer nu enkele knoppen gaan doorzetten en dus een sterker sapstroom voor zich opeischen is het logisch, dat de zwakkere broeders het afleggen en al spoedig afvallen. Daarom dus niet getreurd.

We zouden het verder in dit nummer hebben over het schadelijk gedierte in onze plantenverzamelingen, en hierover ontvingen we een schrijven van ons lid L. A. H e r m s e uit den Bosch. Deze heeft namelijk veel last van kleine slakjes. Nu, die kennen wij zelf ook en we weten uit ervaring, wat een plantenvernielers dat zijn. Vooral in vochtige omgeving voelen ze zich het meest op hun gemak en we hebben ons meermalen verbaasd, hoe ze het klaarspelen onze meest bewapende bolcactussen netjes uit te hollen, zonder zich om de dorenbekleding allerminst te laten afschrikken. Deze lastpost is een soort aardslak (*Limax*). Een schaalpje met bier is een vaak aanbevolen middel, maar zelf hebben we nog meer succes gehad door telkens een paar slablaadjes tusschen onze planten te leggen en deze regelmatig iederen morgen weg te nemen.

De voortplanting bij slakken geschiedt gelukkig niet zoo snel en wegvangen is de eenige manier, Wil men bepaalde planten beschermen, dan kijkt men deze eerst even na of er geen slakken opzitten en strooit dan op de pot een laagje fijn kolengruis, zooals dit onder in den kolenbak achterblijft. Hier kunnen de slakken niet overheen komen, omdat ze voortglijden over een door hen zelf afgescheiden slijm laagje en dat kolengruis krijgen ze niet nat. Daarenboven heeft dit gruis een activeerende werking, d.w.z. het verhoogt de processen in den bodem, zonder dat de koolstof als zoodanig wordt opgenomen.

v. d. H.

BEHANDELING VAN ONZE MESEMS.

Inleiding.

Het is mijne bedoeling, dit jaar in maandelijksche bijdragen aan de leden van Succulenta in het kort het een en ander mede te deelen omtrent de kultuur en behandeling van Mesembryanthema, kortweg onze Mesems. Het zullen zijn aanwijzingen, geen bindende

voorschriften, omdat dikwijls verschillende wijzen van behandeling en verschillende zienswijzen goede resultaten geven. Voor elke maand wordt dus aangegeven, wat wenschelijk is te doen. Het is mijne bedoeling niet, aan de leden dure en lastig te kweken soorten aan te bevelen. Als we in verschillende Cactusverzamelingen eens rondkijken, dan ziet men vooral in groote steden, of op plaatsen, waar veel cactusliefhebbers dicht bij elkaar wonen, dat dure en moeielijk te kweken soorten wel aanwezig zijn. Maar een goed gekweekte *Echinopsis* en *Chamaecereus Silvestri*, die gemakkelijk bloeien en snel te vermenigvuldigen zijn en geen eischen stellen, ziet men haast niet meer. Deze planten worden zoowat voor niets aan de markt gebracht, en zijn daarmede veroordeeld. Maar ik zou toch willen zeggen, dat de waarde van een plant niet uitgedrukt wordt in geld, maar dat de waarde zit in de kunst om van dergelijke planten mooi gekweekte exemplaren te maken. Het is een lust om te zien, als daar ergens in een uithoek van ons land een stel *Echinopsis*-bollen staat te glanzen, allen getooid met bloemen, bij eenvoudige menschen, die liefde en zorg voor hun planten hebben. Stel daar tegenover een *Cereus Palmeri* en vele andere importplanten, die, om welke reden ook, niet goed gekweekt zijn, eindelijk toch proberen te groeien, en ons dan vergasten op twee verschillende planten, die aan elkaar gegroeid zijn. Zoo kan het ook gaan, als we bij onze mesemkultuur direkt zeldzaamheidjes willen hebben. Dat geeft teleurstelling, want mesems, slecht gekweekt, zijn niet zoo taai als cactussen. Ze zijn wat lastig, eigenlijk omdat ze zoo gemakkelijk zijn. Wat is eenvoudiger, dan onze struikvormige mesems (het woord struikvorm niet al te letterlijk op te vatten), zooals *Faucaria Herreroa*, *Rhombophyllum*, *Bergeranthus*, *Glottiphyllum*, *Trichodiadema*, in den zomer in onzen tuin of op het balkon of op een zonnige plaats in potten uit te zetten, zorgdragende, dat de wortels niet kunnen verbranden, en dan in den loop van het seizoen verblijd te worden met een schat van bloemen. Regen in dien tijd deert ze niet. Ze groeien dan gedrongen, worden gehard en gaan de daaropvolgende wintermaanden, mits koel en droog gehouden, en met zoo veel mogelijk licht, gemakkelijk voorbij. Ook de hoogsucculente vormen, op een paar uitzonderingen na, doen het goed in de buitenlucht. Deze vereischen alleen wat meer zorg met het oog op regenval. Laten we verder ook hier bedenken, dat een kleine hoeveelheid planten, goed gekweekt, ons meer voldoening schenkt, dan een groote hoeveelheid, die ons over het hoofd groeit,

Tot slot zou ik nog een opwekking aan onze leden willen plaatsen, om eens wat meer vragen te stellen in Succulenta. Ook in elke, zoogenaamd „mal” gestelde vraag zit heel dikwijls een kern van waarheid. En we zijn er toch om elkaar voor te lichten en te helpen.

Februari.

Hoewel het licht in deze maand belangrijk aan kracht wint, beperkt het watergeven zich hoogstens tot de struikvormige soorten, bijv. *Faucaria*. Maar niet teveel en als ze koel staan, bij voorkeur in het geheel niet.

Hoogsucculente vormen krijgen deze maand geen water. Het is de kenteringmaand en nu is oppassen dubbel geboden. Zaaillingen van het vorige jaar krijgen zoo nu en dan wat water, flink lauw, zonder de plantlichamen te bevochtigen. *Frithia pulchra*, die in den winter graag wat warm staat, krijgt nu en dan water. Eventueel aanwezige zaaddoozen in *Frithia pulchra* (bestuift niet zichzelf) zijn nu voldoende doorgerijpt en kunnen weggenomen worden. Zoo'n zaaddoos doen we in een kopje lauw water. Na \pm 10 minuten, als de hygroskopische lijsten goed opgezwollen zijn, zien we de dek-sels van het zaaddoosje opengaan. Door licht knijpen vallen de zaden er uit. Als regel is het aantal zaden talrijk. De zaden worden gedroogd en kunnen vanaf half Februari uitgezaaid worden. Deze zaden hebben dus geen rusttijd nodig.

Al onze planten geregeld goed luchten. Een enkele maal twee à drie graden boven nul hindert niet, als de planten droog staan.

Wanneer Lithops enz. teveel inschrimpelen, dat kan overigens zonder nadeel betrekkelijk zeer ver gaan, kan men ze in de tweede helft van de maand overplanten. Als de nieuwe bladparen, die bij sommige Lithopssoorten al in het vorige najaar zijn verschenen, niet verschrompeld zijn, kan men met overplanten beter een maand wachten. De wortels goed nakijken op wortelluis. Dr. Tischer beveelt aan in zoo'n geval de wortels met brandspiritus te bevochtigen, te laten drogen en dan de planten op te potten. Er zijn voor-en tegenstanders voor de spiritus- (alkohol) behandeling. Ik maak de wortels van hoogsucculente Mesems liever niet nat, de wortelluis kan droog ook verwijderd worden, de eieren maakt men met spiritus toch niet dood en ze laten ook niet los door de natte behandeling. Potten of zaaipannen, waarin onze planten staan, zoo nu en dan 's morgens vroeg oplichten, om naar wortelluis te kijken, Dit geldt voor het geheele jaar. Deze beestjes bewegen zich

in het licht niet, of nauwelijks; in het donker zijn het snelloopers, ook over de planten heen.

We kunnen in de tweede helft van deze maand gaan zaaien, zowel in de kas als in de huiskamer. Over het klaar maken van onze aarde en de wijze van zaaien heb ik het vorige jaar reeds een en ander gezegd.

Zaad van *Juttadinteria* en *Dracophilus* verlangen wat meer warmte, $\pm 30^{\circ}$ C. Deze beide soorten, benevens *Dinteranthus*, na het kiemen minder vochtig houden. Overigens minstens eenmaal per dag controleren.

Verder deze maand onze planten goed nakijken op rotting of andere gebreken.

F. SWÜSTE.

APOROCACTUS FLAGELLIFORMIS.

In het stukje over de Zweepcactus las ik, dat de stengels „wel een meter lang” kunnen worden. Nu heb ik ook zoo'n hangende zweep, er zijn echter meerdere stengels bij van minstens $2\frac{1}{2}$ meter. Naar mijn meening komt dit, doordat mijn plant geënt is op een *Opuntia*. Ik neem tenminste aan, dat dit enten de groei der stengels sterk bevordert en de bloei zeker niet schaadt. In 't Mei-nummer van *Succulenta* 1934 deelde ik iets over de bewuste plant mee. (Vergelijk ook de foto!)

Ook is mij opgevallen, hoe sterk de „ent” met de „onderstam” is vergroeid. Ik moest in de afgelopen zomer mijn plant een andere pot geven. Door het groot aantal staarten, die alle uit de „kop” komen, had deze een groot gewicht te torsen. Daarom was ik wel een beetje bang het karweitje te beginnen. 't Is zonder ongevallen verlopen en onze plant groeide dadelijk door in haar 40 c.M. wijde pot. Ten slotte vermeld ik nog, dat de plant in 1934 meer dan 1500 knoppen had. Liefhebbers raad ik aan eens een enting te probeeren.

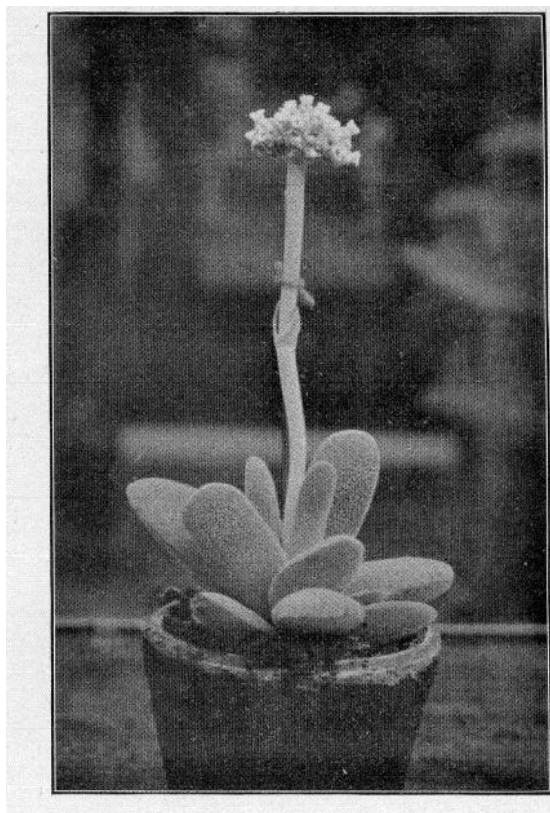
Hoogland.

P. H. SEGERS.

WINTERGENOT.

Zoo begin Februari, nog in 't hartje van den winter, kan de succulentenvriend al heel wat genot van z'n planten hebben. Vooral wanneer men een kleine, met zorg gekozen, collectie op de venster-

bank in de huiskamer heeft staan. Daar bloeit thans de: *Epiphyllum* of lid-cactus met haar eigenaardig gevormde, heerlijk gekleurde bloemen. Men moet zoo'n bloem eens rustig van alle kanten, van binnen en van buiten, bekijken!

Crassula tecta Schönl.

Foto Mej. Schüller, Rotterdam.

Daarnaast staat *Aloe variegata*, de zebra- of parkiet-Aloe te bloeien. Bij haar wel geen uitbundige bloemenweelde, maar toch een merkwaardig één zijn tusschen de heldergroene, zilverachtig gevlekte, in drie rijen staande bladeren en de oranjegele buisbloemen, rechthoekig van den stengel afhangend. Een genot om naar te zien!

Nog iets verder pronkt *Euphorbia splendens* met vurig roode bladeren, welke zoo levendig tegen de grimmig bestekelde stengels afsteken. Ook hier weer een opmerkelijke harmonie in vorm en

kleur, waarvan juist 's winters zoo heerlijk genoten kan worden.

Crassula lactea brengt weer een geheel andere stemming te weeg. Haar pluimvormige bloeiwijzen, getooid met honderden melkwitte, stervormige bloeiwijzen gelijken op den fonkelenden sterrenhemel in een Januari-winternacht.

Een echte winterbloeiër is voorts *Crassula tecta*, al mag zij geen aanspraak maken op rijk of mooi bloeiend. En toch is ze bekoorlijk. Toch brengt ze wintergenot. Ja meer dan dat! Zij is een stukje wetenschap op zichzelf, een bron van studie en genot beide. Zie maar eens naar de vreemd gevormde, met groote papillen bezette bladeren. Bekijk eens aandachtig de korte, overal even dik zijnde, slappe, vleezige bloemstengel, welke uit twee in elkaar geschoven geledingen schijnt te bestaan. Is het wonder, dat het bloemstengeltje haast niet overeind kan blijven staan, daar het evenwicht door het kluntje bloemen aan den top, mede wordt verbroken.

Er zijn nog wel meer 's winters bloeiende succulenten, (b.v. *Hae-manthus albiflos*) er zijn nog talloos vele niet bloeiende grillig gevormde, vreemd bedoornde of schoon bebladerde soorten, welke juist thans door dit alles volop te genieten geven.

G. D. D.

HOE ANDEREN ER OVER DENKEN.

Naar aanleiding van het verslag der Buitengewone Algemeene Vergadering d.d. 17 November a.p. ontvingen wij vele brieven, waaraan het volgende ontleend is en waaruit de stemming der leden blijkt.

Notaris S. te G. schrijft:

De handelwijze van de oppositie op de laatst gehouden Algemeene Vergadering van „Succulenta” is mij verre van sympathiek en ik vind die unfair. Zij maakt gebruik van iets, wat feitelijk aan de zaak niets verandert; of de machtiging aan het bestuur al dan niet informeel is, is een kwestie die de kern van de zaak niet raakt. Een feit is het, dat een overgrootte meerderheid op de hand van het bestuur is en daarmee de oppositie geen recht van bestaan heeft. Het beroep op die informaliteit toont aan hoe zwak haar argumenten zijn.

Ik vertrouw, dat de leden, die het bestuur willen steunen, eendrachtig zijn en daardoor toonen niet met hen, die eigen helang boven het algemeen belang stellen, willen medegaan.

De Heer I. te B.

..... 't Is geen prettig idee onrust te weten in de Vereeniging, waarin men, door middel van onze gedoornde vrienden, juist rust en verpoozing zocht.

Mevr. M:-de B. te W.

..... en hedankt LI hij deze voor het opkomen voor de rechten der verspreide leden waartoe ook ik behoor.

Met verontwaardiging nam ik kennis van het verslag der vergadering, voornamelijk het laatste gedeelte was ongehoord en onbeschaamd. Ik geloof, dat wij zulke leden kunnen missen.

Ir. S. te B.

..... Tevens spreek ik mijn diepe verontwaardiging uit over de zeer minderwaardige wijze waarop een kleine minderheid gemeend heeft haar zin te kunnen opdringen aan een overgrootte meerderheid, die daarvan absoluut niet gediend was.....

Het ongeldig laten verklaren der machtigingen, hoezeer wellicht formeel juist, was in mijn oog de uiting van een zeer beklagenswaardige, unfaire en onwaardige mentaliteit.

De Heer L. te R.

Ik hoop dat Gij er nu nog in zult slagen den toestand in de Vereeniging te blijven beheerschen tot voordeel van het orgaan en de algemeene vereeniging.

Kringvorming is niets tegen, nimmer echter mag de algemeene vereeniging de volgelinge van de Kringen zijn.

Vooraf de veel te langdradige verslagen der intieme Kringzaken in 't orgaan zijn niet bevorderlijk voor de leesbaarheid van het maandblad.

De Heer de G. te P.

Ik spreek hierbij den wensch uit, dat het U moge gelukken de vereeniging op de huidige basis te behouden en dat deze niet uiteen valle door het dwarsboomen van eenige op functie's jagende personen, die wel hun eigen belangen dienen en die van hun Kring, doch niet die van „onze landelijke Vereeniging”.

Niets dan lof, voor de wijze waarop het bestuur zich steeds van zijn taak kwijt.

De Heer v. G. te A. schreef na. van het Januari-nummer:

..... In „Succulenta” las ik, dat de opposante Kringen zijn uiteengespat. Het lijkt me zoo toe, dat 1935 moeilijk beter voor Succulenta had kunnen inzetten.

Proficiat!

De Heer V. te Z.

..... Ik heb Zaterdag j.l. de buitengewone vergadering van Succulenta bezocht. Het was inderdaad buitengewoon.

Ik had mij nimmer kunnen voorstellen, dat plantenliefhebbers en vooral cactusliefhebbers tot zulke furien konden uitgroeien. En waarom?

De uitdrukking „Poolsche landdag” is bij lange niet juist, daar heerschte „Russische revolutie”.

BESTUURSMEEDEDELINGEN.

Uitnoodiging tot bijwoning van de Algemeene Vergadering te houden op Zaterdag 23 Februari 1935 in een der zalen van het Gebouw voor Kunsten en Wetenschappen te Utrecht, des namiddags 2 uur precies.

Punten van behandeling:

1. Opening.
2. Notulen,
3. Ingekomen stukken.
4. Verslag van de Secretaresse.
5. Verslag van den Penningmeester.
6. Verkiezing van 2 bestuursleden, wegens bedanken van Mej. M. C. K a r s t e n en het periodiek aftreden van den Heer S. P. C, v a n R o m u n d e. De aftredende is terstond herkiesbaar.
7. Benoeming van leden der Commissie voor Kasverificatie (art. 25 van het Huishoudelijk Reglement).
8. Begrooting 1935.
9. Behandeling ingekomen voorstellen.
10. Bespreking inzake het houden van een Zomervergadering.
11. Rondvraag.
12. Sluiting.

Voordracht door den Heer J. M. v. d. H o u t e n over Levende Steenen met lichtbeelden.

Bezoekers worden vriendelijk verzocht, indien de weersgesteldheid dit toelaat, levend materiaal ter opluistering of bespreking mede te brengen.

Candidaten: Mej. J. I. E. v. d. Th o o r n (gesteld door Kring den Haag en het bestuur). S. P. C. v. R o m u n d e (aftredend).

Voorstellen kring **'s-Gravenhage**. I. De Algemeene Vergadering besluite de op de Alg. Verg. van 17 Nov. 1934 genomen beslissing inzake statutenwijziging ongedaan te maken.

Toelichting: De aanneming der voorstellen tot statutenwijziging op 17 Nov. '34 is niet in overeenstemming met de meening van de overgrote meerderheid der leden van Succulenta.

Op grond van een formeele fout werden 469 leden onmondig verklaard door een minderheid. Een onwaardige methode.

Prae-advies bestuur: Gaat accoord.

II. De Alg. Verg. besluite tot de volgende wijzigingen van het Huishoudelijk Reglement. Aan Art. 15 wordt toegevoegd:

De leden, welke verhinderd zijn de Alg. Vergadering bij te wonen kunnen schriftelijk hun stem uitbrengen.

Het bestaande Art. 18 vervalt en wordt vervangen door een nieuw artikel. Art. 18. Alle voorstellen, welke op de agenda eener Algem. Vergadering voorkomen, worden na het publiceeren van een verslag aan een referendum onderworpen.

Toelichting: Het voorstel tot invoering van een referendum werd reeds op de vorige jaarvergadering door Kring 's-Gravenhage ingediend. Het werd

ingetrokken in afwachting van de voorstellen der reorganisatie-commissie. Nu deze commissie tot geen resultaat gekomen is, komen wij opnieuw met ons voorstel om een einde te maken aan de gebrekkige wijze, waarop de besluiten der Algem. Vergadering tot stand komen.

Alle leden der Vereeniging moeten in de gelegenheid worden gesteld invloed uit te oefenen op den gang van zaken.

Dit kan slechts geschieden, wanneer aan het verslag der Algem. Vergadering in het maandblad een referendumbiljet wordt toegevoegd.

Bedoeld verslag moet daarom in het Februari- of uiterlijk in het Maartnummer van Succulenta bekend gemaakt worden.

Door de toevoeging van Art. 15 wordt de bestuursverkiezing reeds op de jaarvergadering gehouden, waaraan alle leden kunnen deelnemen. Bestuursverkiezing moet volgens Art. 7 der Statuten op de Algem. Vergadering geschieden.

Herstemming zou kunnen plaats vinden door middel van het referendum.

Deze wijzigingen treden in werking op de eerstvolgende Algem. Vergadering.

Art. 19 vervalt geheel.

Prae-advies bestuur: Gaat accoord.

Voorstel voor de Algemene Vergadering van Succulenta op 23 Februari 1935 te Utrecht. Ingezonden door de Heeren Th. Krabbend a m te Drumpt en A. J. van Goethem te Amsterdam,

De statutenwijzigingen, aangenomen op de buitengewone algemene vergadering van 17 Nov. 1934 te Hilversum, worden ingetrokken en de oude redactie hersteld.

Toelichting: Niemand zal kunnen tegenspreken, dat de statutenwijzigingen alleen zijn aangenomen, doordat men de machtigingen ongeldig wist te verklaren.

De belangen van de niet-kringleden eisen nu deze vergissing van het bestuur zo spoedig mogelijk te herstellen. Wij rekenen daarbij op de hulp van de Kringen die onze zienswijze delen.

Prae-advies bestuur: Zie prae-advies bij voorstel I van Kring den Haag.

Voorstel van den Heer G. K. Z e l d e n r u s t te Maastricht.

De voorstellen aangenomen op de algemeene ledenvergadering van 17 Nov. 1934 worden te niet gedaan en de oude vorm, zooals die was *vóór* 17 Nov. 1934 opnieuw aanvaard.

Prae-advies bestuur: Zie prae-advies bij voorstel I van Kring den Haag.

Voorstel van den Heer C. J. P h i l i p p o, Teylerplein 41, Haarlem.

Gaarne zou ik zien, dat de mutaties der ledenlijst weder in het tijdschrift werden geplaatst op het witte papier, zoodat bij het inbinden de ledenlijst behouden blijft.

Toelichting: Het is mij dikwijls gebeurd, dat ik in den jaargang 1932 en 1933, welke ik steeds laat inbinden, naar een adres zocht en dit natuurlijk niet meer te vinden was. Vooral nu er geen ledenlijst meer uitgegeven wordt, is het toch wel wenschelijk, dat de mutaties behouden blijven. Wanneer er geen ruimte in het tijdschrift genoeg is, zou ik willen zien, dat b.v. boekbesprekingen en prijscouranten op het gele vel geplaatst werden en de mutaties op het witte vel.

Prae-advies bestuur: Mutaties behooren niet in den tekst van ons Maandblad.

Voorstel Kring Groningen en Omstreken. De Kring Groningen en Omstreken van Succulenta stelt voor, om op de vergadering van 23 Februari 1935 te besluiten, niet over te gaan tot statutenwijziging.

Toelichting: De Kring Groningen en Omstreken is van oordeel, dat statutenwijziging voor de Vereeniging geen enkel voordeel kan opleveren, terwijl het niet aangaat, dat de meerderheid zich zou moeten neerleggen bij de eischen van een kleine minderheid.

Bij de hesluiten te Hilversum op 17 Nov. 1934 genomen, is duidelijk gebleken, dat verreweg de grootste meerderheid niet van plan was over te gaan tot statutenwijziging, doch door een vormfout was op dat moment de minderheid de baas.

Prae-advies bestuur: Zie prae-advies bij voorstel 1 van Kring den Haag.

PRIJSCOURANTEN.

N.V. Holl. Zaadteelt en Zaadhandel (Directie J. B. W i j s), Amsterdam. Behalve alle mogelijke groente- en bloemzaden, voorjaarsbolgewassen enz., bevat deze keurig geill. prijsc. een sortiment Cactus- en Succulentenzaden (ruim 30 soorten). Verder verschillende gereedschappen, meststoffen, bestrijdingsmiddelen, enz.

N. V. K o n. K w e e k e r i j „M o e r h e i m”, Dedemsvaart. Catalogus van vaste planten, enz. Deze rijk geill. catalogus bevat o.a. een mooi sortiment Sedum- en Sempervivum-soorten, geschikt voor den rotstuin, benevens een tiental winterharde Opuntia's.

G. D. D.

INHOUD : Nog een paar aantekeningen over het geslacht Lithops. — Euphorbia's. — Leuchtenbergia Principis Hook. — Het Leekenhoekje. — Behandeling van onze Mesems. — Aporocactus Flagelliformis. — Wintergenot. — Hoe anderen er over denken. — Bestuursmededeelingen. — Prijscouranten.
